

van de VVH werd in januari 1931 een verzoek van de NPB tot samenspreking van de hoofdbesturen besproken. Vastgesteld werd dat 'warmere relaties wel wenselijk waren'.⁴⁹ Door een brief van het hoofdbestuur van de NPB in februari verbeterden de relaties verder. Weer enkele maanden later bleek een begin van samenwerking uit de benoeming van VVH-voorzitter prof. J. Lindeboom als lid van de studiekascommissie van de NPB, het Seyffardtfonds. Het hoofdbestuur van de VVH stelde toen iets dergelijks voor inzake haar studiekascommissie. In plaats van de overleden De Graaf zou Eerdmans worden benoemd 'indien hij lid is of wordt van de vereeniging'. Eerdmans verscheen op uitnodiging van de VVH op de jaarvergadering en op het tweede vrijzinnig hervormd congres in oktober 1931. Omgekeerd werd het bestuur van de VVH uitgenodigd voor de algemene vergadering van de NPB. Intussen stelde het hoofdbestuur van de NPB ook voor een commissie voor contact met de vrijzinnige hervormden in te stellen.

Tijdens de algemene vergadering van de NPB in 1931 lichtte Eerdmans de houding van het hoofdbestuur nader toe, omdat er nogal wat kritische vragen over werden gesteld. De uitnodiging aan de VVH was in het licht van de contacten van het afgelopen jaar een kwestie van wellevendheid. Eerdmans memoreerde het besluit uit 1903 om zich niet met de positie van de vrijzinnigen in de Hervormde Kerk te bemoeien. Het uiteengaan had een geest van concurrentie gekweekt. Deze mening moest door een bewustzijn van eenheid vervangen worden. Een betere geest was noodzakelijk. Toen het hoofdbestuur toezegde dat als het nodig was ook contact gezocht zou worden met de andere kerken waar de NPB mee te maken had, werd het voorstel aangenomen.⁵⁰ De contactcommissie had overigens niet elk jaar aanleiding tot optreden. Onder leiding van Eerdmans probeerde de Bond dus uit de concurrentiepositie te komen. Ook in 1932, het laatste jaar van Eerdmans' voorzitterschap, bezocht hij namens de NPB de jaarvergadering van de VVH.

In het laatste jaar van Eerdmans' voorzitterschap van de NPB werd een commissie geïnstalleerd die het werk, de plaats en het doel van de NPB moest onderzoeken. Commissielid N.A. Bruining, vooral bekend vanwege haar jarenlange voorzitterschap van de V.P.R.O., hield op de algemene vergadering van dat jaar een rede over de taak en de toekomst van de NPB. Daarin sprak zij de wenselijkheid uit dat de NPB voorzover dat in zijn vermogen lag, zorgde dat het kerkbesef levend bleef in leden die dat besef hadden. Beversluis ging met de inleidster akkoord, al had hij graag gezien dat nog iets meer het accent gelegd werd op het werken van de NPB naar de kerken toe.⁵¹ Onder

49. Notulen HB-VVH, 30-1-1931.

50. Jaarboek 1932:1, 21vv. VVH-afgevaardigde N. Zwiep toonde zich gelukkig met Eerdmans' verdediging (*Kerk en Wereld* 6-11-1931, 8)

51. Jaarboek 1933:1, 30 en 17.